

nothing new.

He criticised Narong and young historian Thepmontri Limphapayom for trying to change the interpretation of the October 14 revolt from it being a democratic movement into a type of conspiracy. He added that the only thing new was Thepmontri's far-fetched conspiracy theory that involves the CIA.

"Narong has a hidden agenda in trying to whitewash his role in the past," said Charnvit, adding that if he succeeded, he could regain some of the ill-gotten wealth that was seized by the government after the so-called "Tyrant Trio" fled into exile. "Before getting their hands on that, they have to rewrite history."

Meanwhile, Prime Minister Thaksin Shinawatra supported the recent statements by Narong and Thepmontri, saying that it is good for the public when people involved in the event share their perspectives with others.

"I don't think it is a whitewash. For me nothing is lost when more information about the event is disclosed, since it is an important lesson for the country's democracy and we all should learn about it," he said.

Asked whether the government will include the new version of the uprising in school history books, the premier said the matter should be discussed later.

Pravit Rojanaphruk

THE NATION

© Nation Multimedia Group
44 Moo 19 Bang Na-Test KM 4.5, Bang Na district, Bangkok 10260 Thailand
Tel 66-2-325-5555, 66-2-317-0420 and 66-2-316-5900 ; Fax 66-2-317-2071
Contact us: [Nation Internet](#)

SEARCH

JOIN US

[DNA testing starts with 2 Mae Ai villagers](#)

[Happyland bus tops list of worst routes](#)

[Dad runs from rape charge](#)

[RU defends honorar PhDs](#)

[Ministry stands by fireball hypothesis](#)

[Public outcry sadde Tata](#)

[How about a big cheesy grin, dad?](#)

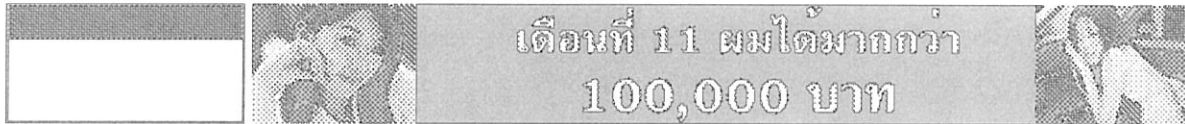
[APEC SNIPPETS: SUMMIT PRIVILEGE](#)

[Give up Hengthong weapon, police told](#)

The Midnight University

กระดานข่าวมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน สำหรับนักศึกษา สมาชิก และผู้สนใจทุกท่าน
 ไข่แสดงความคิดเห็น วิจารณ์ และเสนอความรู้สำหรับผู้สนใจ
 (พบข้อความใดที่ล่วงละเมิดสิทธิของคนอื่น)

ข้อความที่ปราศจากความจริง และการหมิ่นประมาทบุคคล องค์กร หรือสถาบัน ฯลฯ โดยปราศจากเหตุผล กรุณาแจ้ง
 midnight2545@yahoo.com

OCT 14 UPRISING New book on events 'twisted'

OCT 14 UPRISING New book on events 'twisted'

Critics doubt the credibility of a book that turns the three tyrants in the 1973 student uprising into innocent victims of a conspiracy, saying the author is biased and the account based on unreliable material.

Thepmontri Limpapayom, a historian, yesterday officially released his book, which tells the other side of the bloody pro-democracy demonstration on Oct 14, 1973, and contradicting the long-held belief that Field Marshal Thanom Kittikachorn, his son Col Narong Kittikachorn and Field Marshal Prapass Charusathira had ordered the massacre of protesters calling for a constitution.

Mr Thepmontri holds communism and the United States government of the time responsible for the violence.

He said yesterday communists had infiltrated the country at the time but they were unarmed. The US, meanwhile, wanted to set up military bases in Thailand to support its war in Vietnam. To win permission from the Thai government it triggered trouble by supplying weapons to communist insurgents and providing scholarships to leading student activists.

"The US expected that the government would need to suppress communism and so would allow US military bases and weapons into the country," he said.

โดย Bangkok Post 14 Oct. 2003 [14 ต.ค. 2546 , 23:34:46 น.]

ข้อความ 1

Field Marshal Thanom, however, knew about that "hidden agenda" so he fought back against the communists.

"That was why he was made out to be a tyrant," Mr Thepmontri said.

He also alleged that Seksan Prasertkul, a student leader and key player in the massive demonstration 30 years ago and now a Thammasat University lecturer, graduated in a PhD programme from Cornell University with a scholarship provided by the Central Intelligence Agency.

"The CIA gave him a scholarship because the CIA sent weapons to

communists. That was the connection. So Mr Seksan was part of the communist insurgency," he said.

Mr Thepmontri said Field Marshal Thanom, Col Narong and Field Marshal Prapass had been cleared of murder charges in the Oct 14, 1973 uprising brought against them by a victim, by an inquiry by Chanasongkram police on Oct 28, 1976.

Col Narong was also cleared of allegations he fired at the demonstrators from a helicopter, he said. The colonel was on that aircraft, but no one fired even a single shot.

โดย 2 [14 ต.ค. 2546 , 23:35:12 น.]

ข้อความ 2

Two top police officers _ Monchai Pankongcheun and Pichai Chamnanprai _ told the inquiry three student leaders _ Thirayuth Boonmi, Sombat Thamrongthanyawong and Saowanee Limmanon _ had condemned Mr Seksan for leading a massive number of protesters to Chitrlada Palace and called him a communist, Mr Thepmontri said.

Those protesters later clashed with police.

Mr Thepmontri said his book was based on classified government documents, investigation reports and his own analysis of the political and military situation at that time.

Col Narong, meanwhile, blamed the late Kris Sivara, then the army chief, for the violence. He said Gen Kris detained a group of students calling for a constitution because he wanted violence that would topple the Thanom government so he could take over the premiership.

โดย 3 [14 ต.ค. 2546 , 23:35:37 น.]

ข้อความ 3

He also alleged Gen Kris asked him in 1972 to help him stage a coup against his own father but he refused. He said Gen Kris, ACM Dawee Chullasapya, Pol Gen Prachuab Suntarangkun, Pol Gen Prasert Rujirawong and Lt-Gen Withoon Yasawat had planned a coup and used student protesters as pawns.

Panumas Sivara, son of Gen Kris and director of the Army College, said his father died in 1977 and Col Narong must stop giving him a bad name.

"I cannot allow this ruining of the honour of my father to continue. I want the public to consider if Col Narong is really telling the truth or not."

Maj-Gen Panumas said it was not possible that his father would have asked Col Narong to help him seize power from Field Marshals Thanom and Prapass.

โดย 4 [14 ต.ค. 2546 , 23:36:08 น.]

ข้อความ 4

"Who would ask a son to turn against his own father?"

A source close to the late Gen Kris said he suspected Col Narong's attempt to paint Gen Kris in a bad light was the first step towards calling for the return of the Kittikachorn family's assets seized by the state 30 years ago.

Nakarin Mektrairat, dean of Thammasat University's faculty of political science, said the 1976 police investigation was second-rate and made at a time when old guard barons and rightwing hardliners had returned to power.

He also denied communist insurgents were involved in the 1973 uprising.

Prominent historian Charnwit Kasetsiri said he had just returned from Los Angeles where a nurse who was looking for her brother that Oct 14 and a student joining the protest confirmed they clearly saw gunshots fired from a helicopter.

He added there was a woeful lack of interest in studying the whole truth behind the Oct 14 events.

โดย end [14 ต.ค. 2546 , 23:36:43 น.]

ขอเชิญแสดงความคิดเห็น

จาก : *

อีเมล : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ICQ : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ภาพประกอบ : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

รายละเอียด :

Icon Toy * *

Special command กรุณาคลิก Post message เพียงครั้งเดียว....

สนใจติดต่อโฆษณา

FREE WEBBOARD | FREE CHAT ROOM | FREE POLL | FREE ECARD | FREE GUEST BOOK

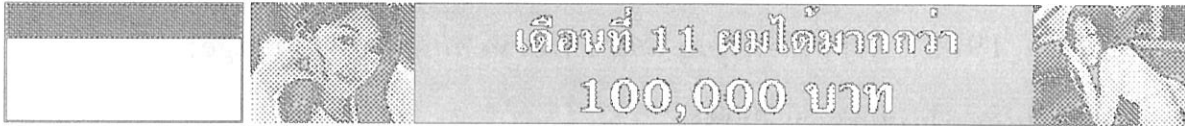
ฟรี! ค่าธรรมเนียมตลอดชีพ

SEKSPAN **ฟรี!** เจ็บเดือน 15,000 บาท ก็สมัครได้

The Midnight University

กระดานข่าวมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน สำหรับนักศึกษา สมาชิก และผู้สนใจทุกท่าน
 ไข่แสดงความคิดเห็น วิจารณ์ และเสนอความรู้สำหรับผู้สนใจ
 (พบข้อความใดที่สว่างละเมิดสิทธิ์ของคนอื่น)

ข้อความที่ปราศจากความจริง และการหมิ่นประมาทบุคคล องค์กร หรือสถาบัน ฯลฯ โดยปราศจากเหตุผล กรุณาแจ้ง
 midnight2545@yahoo.com

What really happened?

Thirty years on and the history of the October 14, 1973 uprising is still far from final. A political scientist looks at the mix and match of competing political ideas and cultures of the time

And then the movement appeared It was beautiful and not at all evil It might be blurry and obscure But it had begun to take shape. _ Naowarat Pongpaibool, Mere Movement

Story by VASANA CHINVARAKORN

For the past three decades, one of the most impressive pictures in Thai history is that of a flood of humanity engulfing the Democracy Monument on Ratchadamnoen Avenue on October 14, 1973. The sight conveys an awe-inspiring message: how hundreds of thousands of ordinary people could join hands together to topple the seemingly indomitable powers-that-be.

But on closer scrutiny, underneath the legendary mass uprising were currents of different, even competing, streams. There were young men and women who protested against American imperialism and military dictatorship. There were leftists who subscribed to neo-Marxist ideologies then in vogue in the West. A few had just rediscovered a wealth of works by left-leaning intellectuals of the past generation in their own homeland. Last but not least, many in the throngs of crowds were hard-core royalists-cum-nationalists.

1

โดย Bangkok Post 14 Oct. 2003 [14 ต.ค. 2546 , 23:56:26 น.]

[1] [2]

ข้อความ 1

Such far-from-homogenous pictures have been a curiosity to Prajak Kongkirti, a political scientist of Thammasat University. How did such an unusual mix of ideological currents materialise, and converge, given the prevalent atmosphere of political suppression, especially of any critical ideas of dissent? To begin with, how could some of those ideas _ the radical ideological consciousness _ seep through the conservative fabric of Thai society, take root, and inspire young minds to stand up and challenge the supreme authority of the time?

And did the very nature of diverse, sometimes conflicting, strands of beliefs partly account for the short life of the mass movements? Three years after the 1973 uprising witnessed a rise in violent backlash against leftist activists that culminated in the bloody massacre on the ground of Thammasat on October 6, 1976.

"The motivations behind my research were not just an academic curiosity," Prajak said, referring to his master's thesis titled Towards October 14 Uprising: The Cultural Politics of Student and Intellectual Movements under Military Dictatorship in Thailand (B.E. 2506-2516).

โดย 2 [14 ต.ค. 2546 , 23:57:08 น.]

ข้อความ 2

"For some reason, I have developed personal attachments to the two October [1973 and 1976] events. Ten years ago, when I was in Mathayom 6, a teacher assigned us students to attend the 20th anniversary of October 14, and I saw the inaugural screening of [historian] Charnvit [Kasetsiri]'s October 14 video documentary. I also read works by former student activists like Thirayuth Boonmi and Seksan Prasertkul, which inspired me to sit for an entrance exam for the political science programme at Thammasat, instead of going into the Faculty of Engineering as originally planned."

True, there has been a voluminous body of books, articles and memoirs on the October 14 demonstration. And more are likely to come _ from perpetrators, victims or just observers.

But one intriguing element of the historic event is that it has defied any final _ unanimously accepted _ conclusion. As historian Nithi Eawsriwong once wrote, "The October history is a history that will continue to be, for years to come, debatable."

โดย 3 [15 ต.ค. 2546 , 00:03:43 น.]

ข้อความ 3

Prajak's research is another piece to fill in the jigsaw, but it zooms in on an obscure area which has until recently been neglected. Some scholars traced a series of political and economic transformations from the Field Marshal Sarit Thanarit regime (1958-1963) to the Thanom-Prapas-Narong clique (1963-1973), showing how the ruling elite were plagued by internal strife and insensitivity to grievances of the burgeoning middle class, thus providing fertile ground for the historic protest. As well, a number of former activists penned their recollections of the glories _ and agonies _ of the tumultuous times.

In the meantime, only a couple of passages on the events can be found in conventional school history textbooks.

Prajak chooses to focus on the formation of what he calls the "cultural politics" of students and intellectual leaders at the time. Incidentally, his privileged access to Thammasat University's archives (as a volunteer assistant there) enabled him to delve into hundreds of news clippings, pamphlets, essays, diaries, yearbooks, as well as novels and short stories, funeral books, theses and videos from the '50s through the '70s period. To supplement the documentary research, the political scientist conducted interviews with prominent leaders or contemporaries of the time as well.

โดย 4 [15 ต.ค. 2546 , 00:07:05 น.]

ข้อความ 4

One factor that Prajak considers to have played a pivotal role in the political tempos of the decade leading to the October 14 uprising is the Cold War. But this contest between two hostile camps led by the United States and the Soviet Union, he argues, has not been given adequate attention by past scholars.

"I have found that the international political context contributed to the shaping of military dictatorship at the time. The military leaders claimed their legitimacy by citing a need to defend the country from the dangers of communists, that it was something that couldn't be achieved by a more democratic regime.

"The Thai state was at the same time very sensitive to changes in the international arena, but they couldn't adjust to the rapid development quickly enough. For example, the 1971 coup d'etat [staged by the Thanom-Prapas clique 'against itself', and which nullified the constitution] was, I believe, in part a consequence of President Nixon's visit to China. All of a sudden, Thailand's greatest ally turned to shake hands with a country that the government had long portrayed as the enemy."

โดย 5 [15 ต.ค. 2546 , 00:07:39 น.]

ข้อความ 5

For one thing, the decades-long Cold War allowed both the Sarit and Thanom regimes to consolidate their power: America's huge military aid, and subsequently construction of airbases on Thailand's territories, were deemed an indispensable part of the defense of the national sovereignty.

A series of propoganda projects were orchestrated by the state. State-run radio and TV stations repeatedly warned how Thailand was at risk of succumbing to communist expansion from her Indochinese neighbours. Magazines, cartoons, and documentaries produced by the officials in collaboration with the United States Information Services depicted gruesome lives in the communist countries in comparison to celebration of freedom in Thailand and the US.

Thus formed the state's version of nationalism. In this narrative, the country's goal was to preserve freedom and sovereignty. Therefore, a military government was necessary, as was the presence of American military occupation, which at the height of the Vietnam War, stood at as many as 48,000 officers. The country's foes were communist nations like China, Laos, Cambodia, and Vietnam. Thai nationals who subscribed to communism were labelled betrayers.

โดย 6 [15 ต.ค. 2546 , 00:08:16 น.]

ข้อความ 6

Interestingly, Prajak finds a lot of similarities in the nationalistic discourse produced by the students and intellectual camp _ but this time with a switch in labels.

The national objective remained the same, but here it was the military regime itself that did the country the biggest disservice, exposing her to an imperial power, the ultimate enemy through its unofficial complicity in the Indochina War. Thus it became a task of students and activists to lead the public to expel the US-Thai military cronies and establish relations with "real" friends: Thailand's next-door neighbours and other "neutral" nations.

The emergence of this alternative nationalism did not come overnight, however. Prajak ploughed through piles of classified and other documents which reveal a long series of systemic censorship committed by the Thai state. The media at the time also bought into the government's propaganda, believing that any expose that contradicted the official versions might compromise national interests. Ironically, it was the flow of news from the Western world, notably from the US itself, that woke the Thai public to what had been going on right in their own homeland.

โดย 6 [15 ต.ค. 2546 , 00:09:36 น.]

ข้อความ 7

The US Congressional Hearings, spearheaded by Senator William Fulbright, and the subsequent leak of a secret document called The Pentagon Papers, caused a wide ripple of sensation well beyond the American borders.

The "American effects" were not limited to revelation of "facts". Another irony raised by Prajak was how the very formulation of "new left" ideologies _ that the Thai military government had a deep disgust for _ was an American import as well.

"This period of American presence was a time when the Western country exerted a broad and profound influence in Thai society _ much more than we usually gave credit to," said the academic. "And it was not only in terms of political and military policies, or the fast-growth economic changes. The US contributed to the intellectual awakening of students and intellectuals _ a growing force outside the bureaucracy. One ironic twist in the history was how the 'New Leftism' imported from the US prompted the Thai intellectuals to criticize sharply the conduct of the American government."

โดย 7 [15 ต.ค. 2546 , 00:10:30 น.]

ข้อความ 8

This does not mean that the critical culture was the norm of those days, however. Thai universities in the sixties were _ as they are now _ suffering from a syndrome of political apathy. The majority of young men and women were preoccupied with getting a degree, sports matches, ballroom dances, romantic fancies. The syndrome was dubbed pejoratively as the "age of breeze and sunshine" (yook sailom saeng-daed).

But over time there emerged small groups of progressive-minded students, a few of whom had rural or underprivileged backgrounds. There were also young intellectuals who had been exposed to the world _ and the more liberal and critical media _ outside Thailand. Despite, or perhaps because of, the state's tight control on the flow of information, this educated segment of society managed to form an informal network of writers and readers. They produced, shared, promoted and circulated alternative publications among themselves. Prajak calls this phenomenon an emergence of a "network of discourses".

โดย continue [15 ต.ค. 2546 , 00:11:22 น.]

ข้อความ 9

"The term 'discourse' does not only concern linguistic matters," he explains. "Language is only a vehicle to express, and control ideas. When I say 'discourse', I mean something very powerful in a subtle and pervasive way, like ideas that have been sanctified by the establishment. Importantly, those who have been influenced by one or more discourses may be unconscious of that very influence."

While the ruling elite relied on their military prowess, ideas and ideologies became a main arsenal for the university students and intellectuals. Among the pioneers were the Social Science Review, under the helm of Sulak Sivaraksa and later Suchart Sawassi. But there were a myriad of other periodicals worthy of note.

The new "culture" popular among the young and progressive-minded generation, Prajak said, was that of publishing "one-baht journals" and selling them at the universities' front gates, thus avoiding a legal requirement to register with the state authority.

Prajak observes a curiously eclectic nature of various discourses that appeared in these alternative media. One famous booklet titled White Peril (phai-khao) produced by Thammasat students, for example, contained translations by Bertrand Russell and Noam Chomsky as well as a reprint of a critique of imperialism by Manee Suthawan dating back to 1957.

โดย continue [15 ต.ค. 2546 , 00:11:48 น.]

ข้อความ 10

The last article was part of a rediscovery of indigenous leftist works suppressed since Field Marshal Sarit took power in 1958. The decade leading up to 1973 witnessed a reproduction, though in a clandestine manner, of essays, novels, and short stories by Jit Phumisak, Lao Khamhom, Kularb Saipradit, Seni Saowaphong, Supa Sirimanont and so on. The attempts by the Sarit regime to subdue these intellectuals had only a transitory effect. Students sought out those works from the used book markets, old publishing houses, libraries and personal contacts. In certain cases, members of the communist party supplied the rare materials themselves.

"These works from the past were like a treasure of cultural-political gems," the researcher notes. "They were in smaller circulation compared to imported works, but being already in the Thai language, they provided convenient tools to analyse the society.

"A proliferation of socialist ideas during the three-year interlude since the 1973 uprising was not a coincidence or a later add-on. The 'seeds' had already been planted, along with other ideas, before the historic event."

โดย continue [15 ต.ค. 2546 , 00:12:55 น.]

[1] [2]

ขอเชิญแสดงความคิดเห็น

จาก : *

อีเมล : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ICQ : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ภาพประกอบ : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

รายละเอียด :

Icon Toy * *

Special command กรุณาคลิก Post message เพียงครั้งเดียว....

สนใจติดต่อโฆษณา

FREE WEBBOARD | FREE CHAT ROOM | FREE POLL | FREE BOARD | FREE GUEST BOOK

Of the various contesting ``discourses'', for both the state and student sides, perhaps the most prevalent _ and effective _ revolved around the monarchy as an institution. Prajak discerns how up until the year 1973 the monarch demonstrated a close affinity with university students, holding a series of annual speeches to these future leaders of the country. Moreover, some of those who revived the Thai leftist works of the past generation were, Prajak adds, the very same individuals who espoused the monarchy as far-sighted, democratic leaders. In particular, King Rama V and King Rama VII were cast as those who steered the country from the grip of colonial (imperial) power as well as fought for the freedom of the people. This strategy was most evident in the selection of Rama VII's well-publicised speech following his abdication from the throne to be printed on the cover of student leaflets demanding the Thanom regime resume a passage of the constitution.

It was this very leaflet, distributed on October 6, 1973, that prompted the military dictatorship to arrest some of the student leaders followed by mobilisation of protesters _ and the rest is history.

Once the drum had been boldly beaten

โดย continue [15 ต.ค. 2546 , 00:13:30 น.]

ข้อความ 12

It was known that another chance
had arrived

Once the gun had been fired in the realm

It was known that the people would fight
for victory.

What is the use of looking back into the past _ does it help us to confront the present better? Prajak has no ready-made answer. There are several similarities, he says, between the authoritarian regime of three decades ago and of the present time. The ruling establishment, then as now, tried its best to control, and tame, its citizens. Before it was done in the name of national security; today it is for the sake of economic prosperity.

``Political factors may have changed. But the absolute nature remains more or less the same. I am not completely pessimistic, though. As a historian, one has to look at the long term. See what happened during the Sarit regime _ then it was a complete Dark Age. It took a whole decade before an awakening took place. The October 14 uprising showed how the young people had more power, more potential, than people might see. So maybe there will be some who are not just contented with their roles as passive citizens and consumers. There may be some who will eventually make a decision to stand up."

โดย end [15 ต.ค. 2546 , 00:13:56 น.]

ข้อความ 13

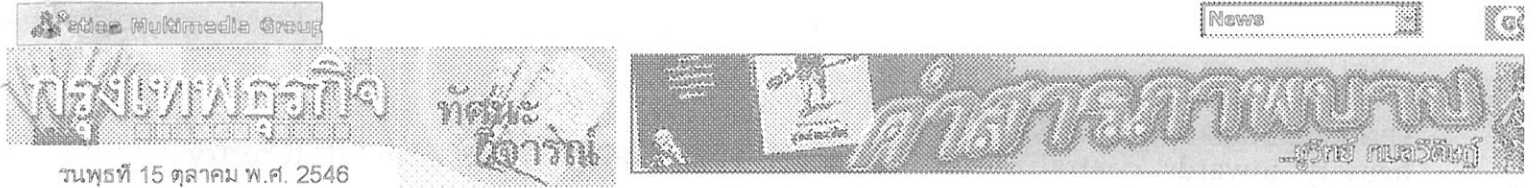
ขออภัย เกิดความผิดพลาดบางประการ ที่มา: Bangkok Post 15 October 2003

โดย end [15 ต.ค. 2546 , 07:26:18 น.]

[1] [2]

ขอเชิญแสดงความคิดเห็น

จาก : [.....] *

- ข่าวหน้าหนึ่ง
- บทบรรณาธิการ
- ทัศนะวิจารณ์
- เศรษฐกิจ
- เศรษฐกิจการเงิน
- ธุรกิจการตลาด
- การเมือง
- กรุงเทพไอที
- ไอที-อินเทอร์เน็ต
- คุณภาพชีวิต
- นวัตกรรม
- ต่างประเทศ
- กีฬา
- จุดประกาย

- เสารัสร์ดี
- จุดประกายวรรณกรรม
- กรุงเทพชนอาชีพ
- @Taste
- กรุงเทพ Auto
- SciTech
- Biz & Money
- เนชั่นสุดสปีด
- ไขปัญหาภาษี

เดินสวนกระแส : ข้าราชการ "ณรงค์ กิตติขจร"

พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร บุตรชายจอมพลถนอม กิตติขจร ออกมาแถลงต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรก หลังเก็บตัวเงียบมา 30 ปีเต็ม โดยการโผล่ตัวออกมาครั้งนี้ เพื่อชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังการใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516

การโผล่หน้าสู่สาธารณชนของพ.อ.ณรงค์ ไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อร่วมเปิดตัวหนังสือ "ลอบคราบ 14 ตุลา ดักแด่ประวัติศาสตร์การเมืองไทย" และ "พันเอกณรงค์ กิตติขจร 30 ปี 14 ตุลา ข้อกล่าวหาที่ไม่สิ้นสุด" เท่านั้น แต่เป็นการออกมาเพื่อแก้ข้อกล่าวหา

ข้อกล่าวหาหนักของพ.อ.ณรงค์คือ ผู้สั่งการให้ใช้ความรุนแรงปราบปรามนักศึกษาและประชาชน จนวันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นวันมหาวิปโยค

คำแก้ต่างของพ.อ.ณรงค์ เหตุการณ์ 14 ตุลา เกิดจากนายทหารและนายตำรวจระดับสูงที่เรื่องอำนาจ 5 คนในยุคนั้น ใช้นักศึกษาเป็นเครื่องมือ โดยสนับสนุนการเดินขบวนเพื่อไล่จอมพลถนอม และแก้ตัวว่า การปกครองในช่วงนั้น ไม่ได้เป็นเผด็จการ

นายทหารระดับยศแค่พันเอก แต่เรื่องอำนาจมากที่สุดในช่วงปี 2516 เพราะนามสกุล "กิตติขจร" กำลังพยายามพลิกประวัติศาสตร์ทางการเมืองเมื่อ 30 ปีก่อน และพยายามที่จะสร้างความชอบธรรมให้ครอบครัวตัวเอง

หนังสือพอคเกิดขึ้น 2 เล่มที่รวบรวมเหตุการณ์ 14 ตุลา และรวบรวมโดยนักวิชาการอิสระ ซึ่งพ.อ.ณรงค์ ครอบครัวกิตติขจรและครอบครัวจารุเสถียรร่วมเปิดตัว แทบจะไม่จำเป็นต้องอ่าน เพราะเป็นบันทึกประวัติศาสตร์ที่ถูกสะท้อนมาอีกในแง่ลบ และน่าจะเป็นแง่ที่เรียกหาความชอบธรรมให้พ.อ.ณรงค์

30 ปีของ 14 ตุลาคม 2516 เป็นประวัติศาสตร์ที่ผ่านพ้นมายาวนาน โดยคนรุ่นใหม่ยังเกิดไม่ทัน และอาจจะถูกโน้มน้าวให้เกิดความเข้าใจที่สับสน เพราะได้รับข้อมูลที่บิดเบือน จนไม่รู้ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์

แต่แม้จะผ่านเลยมา 30 ปี 14 ตุลา ก็เป็นเหมือนเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวันวาน สำหรับคนที่ร่วมในเหตุการณ์ หรือคนที่อยู่ร่วมยุคสมัยในปี 2516 หรือช่วงที่ประเทศที่ถูกปกครองด้วยระบบเผด็จการเต็มรูปแบบ

ในยุค "ถนอม-ประภาส"

ก่อนเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลา ประเทศถูกปกครองด้วยคณะปฏิวัติ ประเทศไม่มีรัฐธรรมนูญ อำนาจทุกอย่าง ขึ้นตรงกับจอมพลถนอม กิตติขจร และจอมพลประภาส จารุเสถียร

ส่วนพ.อ.ณรงค์แม้จะเป็นนายทหารหนุ่ม แต่มีอำนาจเกินยศ และใช้อำนาจอย่างไร้ขีดจำกัด โดยเคยนำทหารบุกพังป้อมตำรวจ เพียงเพราะความไม่พอใจตำรวจ ซึ่งแม้จะตกเป็นข่าวฉาวโฉ่ แต่ก็ไม่มีใครกล้าแตะต้องลูกชายจอมพลถนอม

บทบาทของพ.อ.ณรงค์ในยุคนั้น เป็นนายทหารที่ร่าเริง น่ารัก และไม่มีใครจะกล้าต่อแค้นด้วย เพราะมีอำนาจอยู่ล้นมือ โดยมีภาพลักษณ์ของผู้ที่นิยมการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ หรือนิยมการใช้ความรุนแรง

ข้อกล่าวหาการเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการใช้ความรุนแรง หรือสั่งใช้กำลังปราบปรามนักศึกษาประชาชนที่เรียกร้องประชาธิปไตยในวันที่ 14 ตุลา คงจะเป็นข้อหาที่ไม่มีความสิ้นสุดต่อไป แม้พ.อ.ณรงค์จะนำข้อมูลประวัติศาสตร์ในด้านใดมาหักล้างหรือแก้ต่างก็ตาม

กรุงเทพทัศนะ

เวทีสาธารณะสำหรับ การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านสามารถ ส่งบทความพิเศษ รายงานพิเศษ รายงานการจย รายงานจากภาคสนาม เรื่องราวร้องทุกข์ หรือจดหมาย มาได้ที่นี้

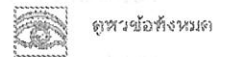
ชื่อคุณ :

หัวข้อ :

ข้อความ :

หัวข้อ 5 อันดับ ล่าสุด

- 348 . บอชยะอุตสาหกรรมในเขตอุทยานแห่งชาติ [1]
- 347 . คำสวทหร แบบใหม่มีดีเกินเอา น้ำผึ้ง ไม่น่าจะใช่ได้อีกแล้วในยุคนี้ [4]
- 346 . จ่ายค่าสินไหมทดแทนกรณีผิด เซอร์แอน [2]
- 345 . สนามหลวง กบ ๑๔ ตุลา มขของคู่กัน [8]
- 344 . นายาผลการเมือง [0]

เพราะบทบาทของพ.อ.ณรงค์ ตั้งแต่ก่อนเหตุการณ์ 14 ตุลา หรือก่อนที่ตัวเองจะสิ้นอำนาจ เป็นบทบาทของนายทหารที่แข็งกร้าว และระเหิงในอำนาจ

การลุกฮือขึ้นต่อต้านกลุ่ม "ถนน-ประชาส" หรือกลุ่ม "กิตติขจร-จารุเสถียร" ไม่ได้เกิดจากขบวนการนักศึกษาเท่านั้น แต่เกิดจากประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งเมื่อหน่วย อี๊ดอ๊ด และทนต่อระบบเผด็จการไม่ไหว

ขบวนการนักศึกษาประชาชนที่ร่วมกันขับไล่กลุ่ม "ถนน-ประชาส" ลงจากอำนาจ จึงไม่มีใครจัดตั้ง หรือสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง แต่เกิดจากการรวมพลังของประชาชนที่ต้องการ "ปลดแอก" อำนาจเผด็จการ

ข้ออ้างของพ.อ.ณรงค์ อาจจะรับฟังได้ แต่ไม่ใช่ข้อเท็จจริง และไม่ใช่เบื้องหลังที่แท้จริง ของเหตุการณ์ 14 ตุลา ซึ่งมหาชนทั่วประเทศเดินขบวนขับไล่เผด็จการ

พ.อ.ณรงค์ หรือครอบครัว "กิตติขจร" และครอบครัว "จารุเสถียร" วันนี้อาจจะใช้ชีวิตที่เหลืออยู่อย่างสมรรม ไม่ต้องดิ้นรนในบั้นปลาย เพื่อพลิกประวัติศาสตร์ สร้างความชอบธรรมให้ตัวเอง ถ้าย้อนหลังไปเมื่อ 30 ปีก่อน จากประพฤติกรรมเป็นนายทหารที่ดี ไม่ยึดอำนาจของปวงชนเป็นของตัวเอง และคืนประชาธิปไตยให้ประชาชน

วันนี้พ.อ.ณรงค์อาจจะไม่ต้องมีข้อหาใดๆ ทำให้ต้องหลบซ่อนตัวเองจากวงสังคมมาถึง 30 ปี ถ้าแนะนำให้ "ถนน-ประชาส" ยอมลงจากอำนาจ ตามเสียงเรียกร้องของประชาชน ในช่วง 14 ตุลา โดยไม่มีใครสั่งให้เช่นพานักศึกษาประชาชนผู้เรียกร้องประชาธิปไตย

เหตุการณ์ 14 ตุลา อาจจะเป็นประวัติศาสตร์ที่ยังมีความลับสน เพราะมีความพยายามแต่งเติม บิดเบือนข้อเท็จจริง จากผู้ต้องหาของประชาชน ซึ่งการที่พ.อ.ณรงค์ออกมาเรียกร้องให้ชำระข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ ถือเป็นสิ่งที่ดี

แต่จะดียิ่งขึ้น ถ้าพ.อ.ณรงค์จะยอมให้หรือฟื้นคดีที่ พ.อ.ณรงค์เป็นผู้ที่ตกอยู่ในข้อกล่าวหาที่ไม่สิ้นสุด โดยยกเลิกการนิรโทษกรรม เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเอง

ยอมให้เกิดการไต่สวนกันใหม่ว่า พ.อ.ณรงค์อยู่เบื้องหลังการใช้ความรุนแรงปราบปรามและเช่นพานักศึกษา ประชาชนในวันที่ 14 ตุลาคม 2516 หรือไม่

30 ปีแล้ว ชำระคดี 14 ตุลา กันจริงๆ เสียที เพราะดวงวิญญาณของวีรชน 14 ตุลา จะได้ไปสู่สุคติ

กรุงเทพธุรกิจ

About Us | Suggestion | Site Map | GetThaiFont | Contact Us | Privacy Policy
copyright © 2010 Nation Group / Produced & Designed by . KT Internet Dept.
All Right Reserved. Contact us . kwebmaster@bangkokbiznews.com

429506

The Midnight University

กระดานข่าวมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน สำหรับนักศึกษา สมาชิก และผู้สนใจทุกท่าน
 ไขข้อสงสัย แสดงความคิดเห็น วิจารณ์ และเสนอความรู้สำหรับผู้สนใจ
 (พบข้อความใดที่ล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น)

ข้อความที่ปราศจากความจริง และการหมิ่นประมาทบุคคล องค์กร หรือสถาบัน ฯลฯ โดยปราศจากเหตุผล กรุณาแจ้ง
 midnight2545@yahoo.com

ระบบตัดบัตรเครดิตออนไลน์ **ฟรี!** ค่าธรรมเนียมตลอดชีพ   **เงินเดือน 15,000 บาท** ก็สมัครได้

"ณรงค์" หนุนนายกฯ ตั้งกรรมการ ร่วมชำระประวัติศาสตร์ 14

"ณรงค์" หนุนนายกฯ ตั้งกรรมการ ร่วมชำระประวัติศาสตร์ 14
 ตุลาคม

รำลึก 30 ปี 14 ตุลา "ณรงค์" เปิดหนังสือแจ้งข้อเท็จจริง ท่ามกลางหมู่ญาติ "กิตติขจร-จารุเสถียร" มาให้กำลังใจ

ตน ไม่ได้ส่งข่าวประชาสัมพันธ์ โยน 5 นายพลดาวกระจาย บั่นสถานการณ์ให้รุนแรง หนุน "ทักษิณ" ตั้งกรรมการชำระประวัติศาสตร์ ขณะทีคนเดือนตุลา หนุนค้นหาข้อเท็จจริง ต่างคนต่างพูด ก็เอาประโยชน์เข้าตัว แฉมโยนบาป ให้คนตาย

ประวัติศาสตร์ 14 ตุลา 16 รุนหาวิปโยค ได้ถูกชำระอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร ผู้ถูกกล่าวหาใช้ความรุนแรงครั้งนั้น ได้ออกชี้แจงเหตุการณ์ด้วยตนเองต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรก พร้อมทั้งเปิดตัวหนังสือและวีซีดี "ลอกคราบ 14 ตุลา ตกแต่ประวัติศาสตร์การเมืองไทย" และ "พจนานุกรมณรงค์ กิตติขจร 30 ปี 14 ตุลา ข้อกล่าวหาที่ไม่สิ้นสุด" ที่อาคารฐานเศรษฐกิจ สายวานานี้ (13) ท่ามกลางความคลงแคลงใจของผู้ร่วมเหตุการณ์อีกหลายคน

พ.อ.ณรงค์ กล่าวว่ เขาไม่ได้คาดหวังอะไรจากการเผยแพร่หนังสือชุดนี้ แต่ต้องการให้ความจริงปรากฏออกมา

ซึ่งจะเชื่อหรือไม่ก็ได้ แต่หลักฐานก็มี เพื่อเป็นประโยชน์กับคนรุ่นหลังได้รู้ความจริง

ไม่ใช่ นำเรื่องไม่จริงมาเขียนจนออกนอกกลุ่มนอกทาง ทั้งนี้ หากมีการชำระประวัติศาสตร์เหตุการณ์ 14 ตุลา เขาก็ยินดีที่จะไปร่วมให้ข้อเท็จจริงด้วย เพื่อให้ประวัติศาสตร์ออกมามีถูกต้องในทุกเวทีที่มีการพูดในเชิงวิชาการ

และคิดว่ารัฐบาลชุดนี้น่าจะเป็นผู้ดำเนินการชำระประวัติศาสตร์ โดยเร่งทำในขณะที่ยังบุคคลที่เกี่ยวข้องยังมีชีวิตอยู่อีกหลายคน

โดย นสพ.กรุงเทพธุรกิจ 14 ต.ค. 2546 [14 ต.ค. 2546 , 23:38:57 น.]

ข้อความ 1

"เหตุการณ์ 14 ตุลา เกิดขึ้น ไม่ใช่แค่มีที่สาม แต่เป็นมือแรกเลย และใช้ทักษิณเป็นเครื่องมือโดยไม่รู้ตัว มีการตั้งกองบัญชาการซ้อนขึ้นมาอีกชุดหนึ่ง ตั้งอยู่ที่สำนักงานส่งเสริมการลงทุน ถ.ราชดำเนิน ซึ่งมีทั้งหมด 5 คน คือ พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา ผู้บัญชาการทหารบก พล.อ.อ.ทวี จุลละทรัพย์ พล.อ.ประจวบ สุนทราภรณ์ พล.ต.อ.ประเสริฐ รุจิรวงศ์ พล.ท.วิฑูร บะสรวดี ร่วมกันวางแผนให้การสนับสนุนทักษิณให้เดินขบวนโดยไม่หยุดยั้ง ซึ่งผมขออนุญาตพอสบทั้ง 5 คน ในวันที่ 12 ตุลา แต่พอมผมไม่ให้สบ เพราะไม่เชื่อผมและไม่เชื่อว่าพวกเขาทั้ง 5 จะทำ ยิ่งถ้าสบในตอนนั้นเหตุการณ์คงไม่บานปลาย" พ.อ.ณรงค์ ระบุ

พร้อมกันนี้ พ.อ.ณรงค์ ยังยืนยันว่า การปกครองในครั้งนั้นไม่เห็นว่าเป็นเผด็จการตรงไหน

หนังสือพิมพ์ก็ไม่เคยโดยปิดและเซ็นเซอร์สกนชบ ใครต้องการอะไรก็ทำให้ทุกอย่าง
 แม้แต่การเรียกรองรัฐธรรมนูญเมื่อมีการปล่อยตัวนักศึกษาออกมา ก็ไปพบกบเขาและพล.อ.ถนอม ที่สวนรื่นฤดี

มีการตกลงกันว่าจะร่างรัฐธรรมนูญให้เสร็จภายใน 6 เดือน
 แต่มีการกักตวงไม่ยอมให้ผู้นำนักศึกษาเหล่านั้นกลับไปทือนสาวรีย์ประชาธิปไตยเพื่อพบกบนายเสกสรรค์
 ประเสริฐกุล โดยการกระทำของ พล.อ.ถนอม จึงทำให้เหตุการณ์รุนแรงขึ้น

โดย 2 [14 ต.ค. 2546 , 23:39:35 น.]

ข้อความ 2

แฉะคนผสมโรงปั่นข่าว"คอมมิวนิสต์"

ด้านนายเทพมนตรี ลิมปพยอม ทวีวิชาการอิสระซึ่งรวบรวมเหตุการณ์หนังสือทั้ง 2 เล่ม กล่าวว่า เหตุการณ์ 14
 ตุลา เกิดขึ้น 2 ปีจวบ เพราะมีคอมมิวนิสต์เข้ามาแทรกแซงก่อความวุ่นวายในประเทศ
 ขณะที่สหรัฐอเมริกาต้องการสร้างความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในรัฐบาล
 เพื่อต้องการตั้งฐานทัพในไทยเพื่อรบกับเวียดนาม
 รัฐบาลจอมพลถนอมรู้ทันเหตุการณ์เหล่านี้จึงพยายามที่จะกีดกันไม่ให้คอมมิวนิสต์เข้ามามีอำนาจ
 แต่ทำไม่สำเร็จจึงต้องถูกกล่าวหาว่าเป็นทรราช
 ซึ่งมีหลักฐานเป็นเอกสารของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยที่ปรากฏขึ้นในปี 2521 ระบุว่า
 ในจำนวนแกนนำนักศึกษาทั้ง 12 คน ยกเว้น นายไขแสง สุกใส มี 1-3 คน ถูกระบุว่าคอมมิวนิสต์"
 นายเทพมนตรี กล่าว

"อย่าลืมนะ พล.ท. วิฑูร (ยะสรสดี) ในสมัยนั้นซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองกำลังบก.333
 ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากซีไอเอ และเป็นกลุ่มทหารที่ถูกจับได้บนหลังคาตึกสรรพกร และมีนายสุธรรม
 แสงประทุม เป็นหนึ่งในจำนวนนั้นด้วย โดย พล.ท. วิฑูร
 ได้ให้สัมภาษณ์ว่านายสุธรรมมีส่วนรู้เห็นกับการยิงจากตึกสรรพกร ในขณะที่นายสุธรรมให้การปฏิเสธ
 หลักฐานจึงขัดแย้งกันเอง จะเห็นว่า กองบัญชาการต่างๆ จะโยงโยนซีไอเอ และซีไอเอก็โยงโยน
 คอมมิวนิสต์
 แต่หลังจากที่สามนายพลออกนอกประเทศไป คอมมิวนิสต์ก็ไม่ได้ถูกกำจัดแต่อย่างใด" นายเทพมนตรี กล่าว

โดย 3 [14 ต.ค. 2546 , 23:40:06 น.]

ข้อความ 3

หนุนตั้งคนกลางชำระประวัติศาสตร์

ส่วน นายสมชติ อธิการบดี อดีตผู้นำนักศึกษา 14 ตุลา กล่าวว่า การชำระประวัติศาสตร์จะต้องมีคนกลาง
 แล้วได้ส่วนทุกแง่มุม เพราะหากให้คนที่อยู่ในเหตุการณ์มาชำระก็ต้องพูดในส่วนของเขา
 หลักฐานสนับสนุนจะเชื่อถือหรือไม่ แล้วใครเป็นคนทำหลักฐานนั้น ถ้าเป็นคนกลุ่มเดียวกันทำ
 หลักฐานสนับสนุนก็เชื่อถือไม่ได้ อย่างไรก็ตาม การที่ พ.อ.ณรงค์ แสดงความเห็นอย่างนี้ก็เป็นเรื่องดี
 จะได้ตรวจสอบกันว่า ช่วงนั้นใครอยู่ตรงไหน เพราะฝ่ายเผด็จการก็มักอ้างว่า เหตุการณ์ 14 ตุลา
 เป็นเรื่องของคอมมิวนิสต์ ความจริงเป็นความอ่อนแอของสังคมไทย

ประเด็นเรื่องผลสอบของสถานีตำรวจขณะสงครามเมื่อปี 2519 ที่ระบุน ถนอม-ประกาส-ถนอม
 ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงเหตุการณ์ 14 ตุลา นั้น นายสมชติ กล่าวว่า เขาจะไม่ทราบเรื่องผล
 สอบ
 แต่เมื่อปี 2519 ขณะนั้นเผด็จการเข้ามาแล้ว คณะปฏิรูปการปกครองการแผ่นดินยึดอำนาจ นำโดย
 พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ แล้วแต่งตั้งนายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรี
 การสอบสวนครั้งนั้นจึงเป็นภายใต้บริบทของเผด็จการที่กบเข้ามามีอำนาจอีก

"นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่มาให้ปากคำส่วนอยู่ฝั่ง พล.อ.ถนอม ตำรวจยุคนั้นมองออก ต้องเข้าข้างฝ่ายที่กำลังมา
 เป็นใครก็ต้องอยู่ข้างฝ่ายชนะ ระบบข้าราชการมีลักษณะอนุรักษนิยม และอย่าลืมนะ เมื่อปี 2519
 อำนาจเส้นสายของจอมพลถนอมยังฝังอยู่ในระบบข้าราชการทหาร ตำรวจ จอมพลถนอม มีมัญญคุณกบหลาย
 คน
 ช่วยแต่งตั้งโยกย้ายทหารมาตั้งเท่าไร และผลสอบขณะนั้นเกิดขึ้นหลัง 6 ตุลา 2519 หรือไม่
 ถ้าใช่ก็มีส่วนสนับสนุนให้รายงานผลสอบสวนขาดมีน้ำหนัก" นายสมชติ กล่าว

โดย 4 [14 ต.ค. 2546 , 23:40:33 น.]

ข้อความ 4

ชินรงค์ปกป้องตัวเอง-โยนผิดคนตาย

ผู้นำนักศึกษาในขณะนั้น กล่าวอีกว่า พ.อ.ณรงค์ พยายามปกป้องตัวเองมาตลอด การตีกล่าวหาว่ามีความขัดแย้งกับกลุ่มนายทหารนำโดย พล.อ.ฤกษ์ สิวะรา ผบ.ทบ. ขณะนั้นก็เป็นเรื่องง่าย เพราะเมื่อเสียชีวิตไปแล้วก็ตรวจสอบไม่ได้ และที่บอกว่า สาเหตุการเกิด 14 ตุลา เป็นแผนของคอมมิวนิสต์ส่วนหนึ่ง ก็ขอยืนยันว่า ก่อน 14 ตุลา 16 คงไม่มีแน่นอน สามารถตรวจสอบได้จากพวกที่อยู่ในเหตุการณ์ 2519 มีการวิเคราะห์ของจากคนในพรรคคอมมิวนิสต์ (พคท.)

สรุปเหตุการณ์ 14 ตุลาได้ว่า คอมมิวนิสต์ไม่สนใจเหตุการณ์ปี 2516 เพราะพลังนักศึกษามาก แต่ พคท.เข้ามาหลังจาก 14 ตุลาแล้ว

"การเคลื่อนไหวของกรรมการศูนย์นิสิต ทดศึกษาเมื่อปี 2515-2516 ที่ผมได้สัมผัสในฐานะเลขาธิการศูนย์นิสิต ทดศึกษาแห่งประเทศไทย เมื่อปี 2516 มีนายกสโมสรมนิสิต ทดศึกษาของทุกมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการศูนย์ เรื่องนี้สามารถสอบถามคนเหล่านี้ได้ ไม่เคยมีใครมาครอบงำ เราไม่เคยมีความสัมพันธ์กับคอมมิวนิสต์ ให้ไปสัมภาษณ์นายกสโมสรมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งตอนนี้ก็ยังมีชีวิตอยู่ เช่น สมพงษ์ สระกวี นายกสโมสรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ธเนศวี เจริญเมือง นายกสโมสรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตอนนั้นเราให้อาจารย์มาเป็นทีปรีชาศูนย์" นายสมชาติ ระบุ

เมื่อถามว่า มีการกล่าวหาว่า นายเสกสรรค์ เป็นคอมมิวนิสต์ ผู้นำนักศึกษาในขณะนั้น ชี้แจงว่า นายเสกสรรค์ ไม่ได้เป็นกรรมการศูนย์ เป็นแค่ประชาสัมพันธ์ที่ศูนย์แต่งตั้ง และเขาไม่ได้เข้าร่วมประชุมกรรมการศูนย์ด้วย ดังนั้น การตัดสินใจของศูนย์ จึงเป็นการตัดสินใจของกรรมการกลาง ซึ่งประกอบด้วย นายกสโมสรมนิสิต ทดศึกษาของทุกสถาบัน ส่วนวันที่ 14 ตุลา คุณเสกสรรค์ ทำหน้าที่ควบคุมเวที และช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินขบวน

โดย 5 [14 ต.ค. 2546 , 23:41:04 น.]

ข้อความ 5

เขียนหนังสือ"กิตติขจร"แจ้งข้อเท็จจริงไม่ได้

ส่วนที่ระบุว่า คุณเสกสรรค์ นำผู้ชุมนุมเคลื่อนไปที่สวนจิตรลดาทั้งที่รัฐบาลยอมให้มีการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว จึงเป็นชนวนให้เกิดการปะทะกันนั้น นายสมชาติ กล่าวว่า ช่วงนั้นเกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารระหว่างกรรมการศูนย์กับนักศึกษา ส่วนที่ว่าทำไมต้องเคลื่อนขบวนไปที่วังสวนจิตรลดา ต้องไปถามนายเสกสรรค์ เอง แต่เหตุการณ์รุ่งเช้าวันที่ 14

ตุลา ความจริงนักศึกษาทยอยมสลายตัวแล้ว แต่ พล.ต.ท.มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น (ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปราม) ส่งไม่ให้นักศึกษาเดินผ่าน เกิดการช่วยกัน ตำรวจยิงแก๊สน้ำตาใส่ และสถานการณ์ก็บานปลาย

ขณะที่ นายสมพงษ์ สระกวี ส.ว.สงขลา อดีตตนายกองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 2516 กล่าวว่าการทำหนังสือข่าระประวัติศาสตร์นั้นทุกฝ่ายสามารถทำได้แต่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นย่อมเป็นความจริงอยู่ตรง

คำ แม้ว่าจอมพลถนอมจะทำหนังสือออกมาอีกเล่ม ก็ไม่สามารถตอบคำถามของประชาชนได้ครบ เหตุการณ์ในอดีตที่ชัดเจน คือ กลุ่มนักศึกษาอึดฮัดในการกระทำของจอมพลถนอมที่มีความเป็นเผด็จการรัฐสภา และปกครองในระบอบเครือญาติจนน่าเกลียด ซึ่งทุกคนเห็นว่าเป็นไม่ชอบธรรม และการเปลี่ยนแปลงจากวันนั้นถึงวันนี้ก็น่ามาซึ่งสิทธิ เสรีภาพของประชาชนอย่างเต็มที่

โดย end [14 ต.ค. 2546 , 23:41:29 น.]

ขอเชิญแสดงความคิดเห็น

จาก : _____ *

อีเมล : _____ หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ICQ : _____ หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ภาพประกอบ : _____ หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

รายละเอียด : _____